

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Julita Hartuna

Protokolant: Magdalena Sadowska

po rozpoznaniu w dniu 02.08.2017 r. sprawy:

P. K., syna L. i B. z domu K., urodzonego (...) w G.

oskarżonego o to że:

1. w okresie 23.05.2008 r. – 13.08.2015 r. w G. dokonał kradzieży energii elektrycznej poprzez podłączenie przewodów elektrycznych w sposób omijający układ pomiarowy, czym działał na szkodę (...) S.A. powodując stratę w nieustalonej wysokości

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 kk

2. w okresie 26.08.2016 r. – 28.01.2017 r. w G. dokonał kradzieży energii elektrycznej poprzez podłączenie przewodów elektrycznych w sposób omijający układ pomiarowy, czym działał na szkodę (...) S.A., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się w ciągu 5 lat od odbycia w okresie 14.08.2015 r. – 25.08.2016 r. w całości kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 26.11.2013 r. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku w sprawie II K 1079/13 za czyn z art. 286 § 1 kk i inne, powodując stratę w nieustalonej wysokości

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

I. oskarżonego **P. K.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu i kwalifikowanego w punkcie 1 części wstępnej wyroku i za to, na mocy art. 278 § 1 i 5 kk skazuje go i wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. oskarżonego **P. K.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu i kwalifikowanego w punkcie 2 części wstępnej wyroku i za to, na mocy art. 278 § 1 i 5 kk skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

III. na mocy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86 § 1 kk łączy orzeczone wobec oskarżonego w pkt I - II wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. P. kwotę 738 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) tytułem kosztów obrony świadczonej na rzecz oskarżonego z urzędu, w tym 138 zł (sto trzydzieści osiem złotych) tytułem podatku VAT;

V. na mocy art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 624 § 1 kpk, art. 1, art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym 1.171,64 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt jeden złotych 64/100) tytułem wydatków, zwalniając go od opłaty.

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w trybie art. 422 § 2 kpk ze wskazaniem, że wniosek dotyczy rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu oskarżonego P. K., Sąd stosownie do treści art. 424 § 3 kpk ograniczył zakres uzasadnienia w sprawie.

Uznając P. K. za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów z art. 278 § 1 i 5 kk oraz art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, Sąd doszedł do przekonania, że w świetle wszystkich ujawnionych w toku postępowania dowodów, m.in. zeznań świadka S. K. – pracownika (...) S.A., który dwukrotnie brał udział w ujawnianiu nieprawidłowości w funkcjonowaniu instalacji energii elektrycznej w mieszkaniu zajmowanym przez oskarżonego, sprawstwo P. K. we wskazanym zakresie nie budziło wątpliwości.

Rozważając kwestię kary, jaka powinna zostać wymierzona oskarżonemu za przypisane mu czyny, Sąd miał na względzie przesłanki określone w dyrektywach jej wymiaru, ujętych w art. 53 kk. W myśl tego przepisu, sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i zaspokojenie potrzeby poczucia sprawiedliwości. W szczególności Sąd bierze pod uwagę motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie po jego popełnieniu.

W ocenie Sądu, adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów, jakich dopuścił się oskarżony P. K. są kary:

- za przypisane mu przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 kk kara 8 miesięcy pozbawienia wolności
- za drugi czyn, kwalifikowany z art. 278 § 1 i 5 kk w zw. z art. 64 § 1 kk kara 1 roku pozbawienia wolności

które następnie w oparciu o przepisy art. 85 § 1 i 2 kk, art. 85a kk, art. 86 § 1 kk połączono, wymierzając karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Za przypisane oskarżonemu przestępstwo grozi karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. W przypadku czynu opisanego w punkcie II wyroku, którego oskarżony dopuścił się w warunkach recydywy, kara mogła wynieść nawet 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na niekorzyść oskarżonego poczytał Sąd w pierwszym rzędzie jego uprzednią karalność, w tym za przestępstwa przeciw mieniu. Jak wskazano w wyroku, czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie II wyroku dopuścił się on w ciągu 5 lat od odbycia w okresie od 14.08.2015 roku do 25.08.2016 roku w całości kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem z dnia 26.11.2013 r. Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku w sprawie II K 1079/13 za czyn z art. 286 § 1 kk i inne. Warto podkreślić, że oskarżony popadł w kolejny konflikt z prawem praktycznie bezpośrednio po opuszczeniu zakładu karnego, zatem odbyta przez niego kara nie przyniosła absolutnie żadnego rezultatu. Uwzględnienie w kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu w punkcie II aktu oskarżenia przepisu art. 64 § 1 kk implikuje surowsze traktowanie go w zakresie wymiaru kary. Uzasadniało to wymierzenie oskarżonemu kary wyraźnie surowszej niż minimalna; łagodniejsze potraktowanie oskarżonego mogłoby zostać przez niego odczytane wręcz jako zachęta do łamania obowiązujących norm.

Jeżeli chodzi o motywację oskarżonego, Sąd uznał, iż była ona naganna i sprowadzała się do uzyskania korzyści majątkowej. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że może korzystać z dostarczanej do jego mieszkania energii elektrycznej wyłącznie wtedy, gdy za nią płaci, uznał jednak, że może zaoszczędzić sobie wydatku, dokonując kradzieży. Oskarżony jest młodym, zdrowym mężczyzną, jest zdolny do pracy, lecz jej nie podejmuje, poprzestając na okazjonalnym wykonywaniu prac dorywczych, z których deklaruje niski dochód, na poziomie około 20 - 30 złotych dziennie. W ocenie Sądu, oskarżony nie jest zainteresowany poprawą i stabilizacją swojej sytuacji życiowej, nie jest

nawet zarejestrowany w urzędzie pracy, ponieważ „nie było okazji”, by tam pojechać, pozostaje bez prawa do zasiłku, nie podnosi swoich kwalifikacji, a tych, które posiada, nie wykorzystuje (mógłby pracować w charakterze szlifierza kadłubów, gdyż ukończył stosowny kurs), nie zabiega o zatrudnienie. W tej sytuacji Sąd nie uznał za przekonywujące tłumaczenie oskarżonego, jakoby trudna sytuacja życiowa zmuszała go do popełniania przestępstw.

Sąd nie dopatrywał się w zasadzie żadnych istotnych okoliczności łagodzących, poza tym, iż okres, w którym oskarżony dokonywał kradzieży prądu opisanej w punkcie II wyroku nie był długi, zatem oskarżony nie wyrządził wówczas znaczących szkód. Wprawdzie oskarżony posiada troje dzieci, ale najwyraźniej nie zajmuje się nimi i nie łoży na ich utrzymanie, gdyż nie osiąga wystarczających dochodów; z tego powodu trudno uznać, że ten fakt uzasadnia łagodniejsze potraktowanie P. K.. Dlatego też, w okolicznościach sprawy, kara za przypisane oskarżonemu czyny, aby spełnić stawiane jej cele w zakresie prewencji szczególnej i ogólnej, nie mogła zostać ustalona w minimalnym wymiarze.

Z uwagi na wysokość orzeczonej kary łącznej zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności byłoby niedopuszczalne. Z mocy przepisu art. 69 § 1 kk Sąd może bowiem warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności jedynie orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, i to tylko wówczas, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Oskarżonemu wymierzono karę pozbawienia wolności przekraczającą 1 rok, był on już także uprzednio skazywany na karę pozbawienia wolności, więc przesłanki opisane w tym przepisie nie mogły być spełnione.

Sąd orzekł również w przedmiocie kosztów procesu. I tak, na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o adwokaturze (Dz. U. Nr 16, poz. 124 ze zm.) oraz § 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 05 listopada 2015 roku) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. P. kwotę 738 zł tytułem kosztów obrony świadczonej na rzecz oskarżonego z urzędu, w tym 138 zł tytułem podatku VAT.

W dalszej części orzeczenia Sąd na mocy art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 624 § 1 kpk, art. 1, art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.171,64 zł tytułem wydatków. Sąd zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej, którą obciążył Skarb Państwa. Sąd w tym względzie miał na uwadze, iż w przypadku uprawomocnienia wyroku możliwości zarobkowe oskarżonego w związku z izolacją penitencjarną będą ograniczone.